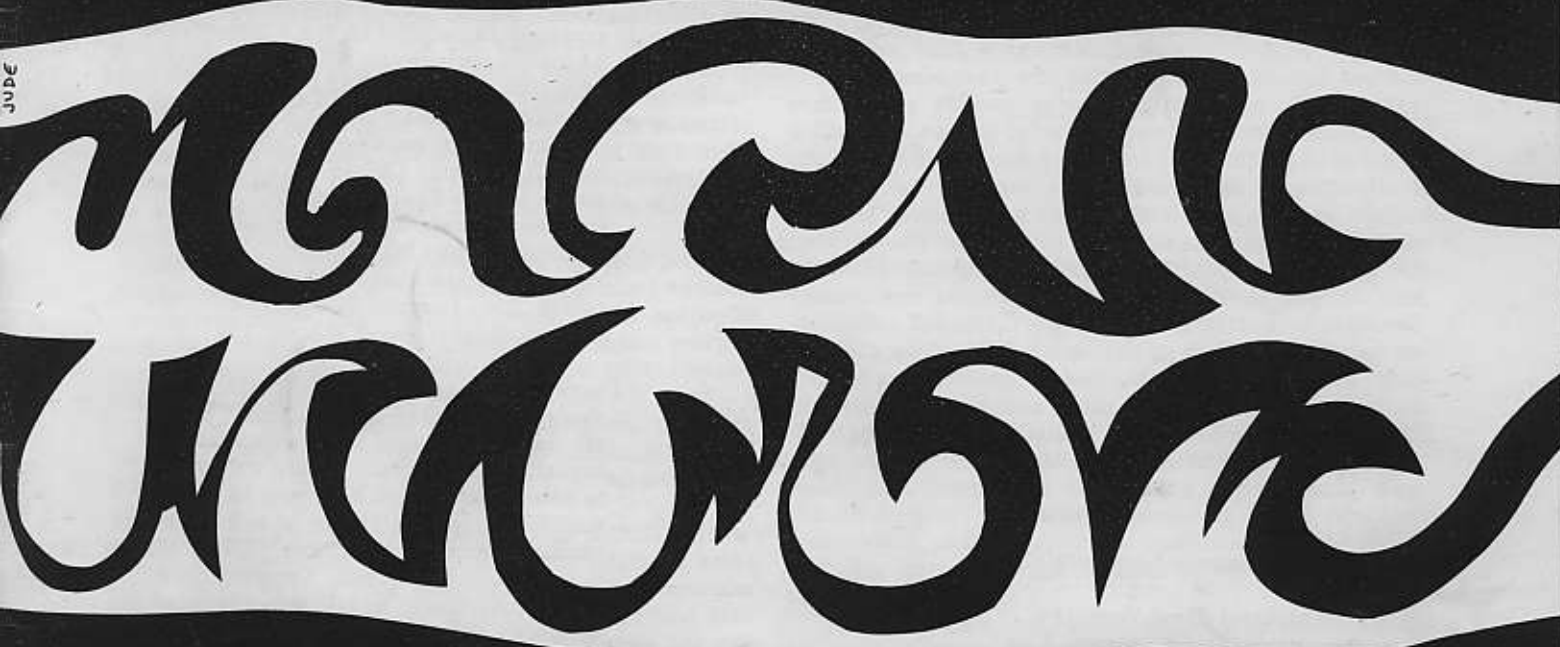

JUDE

pärskeitä 3.65

PÄRSKEITÄ

julkaisija: STL/Helsingin Lyseon teinikunta
66. vuosikerta

päätoimittaja: lehtori Timo Tenhola
vastaava toimittaja: Harri Palmén

Toimittajat: Seppo Suuronen
Martti Mellais

taitto: Juhani Pirskanen

levikkipäällikkö + ilmoitukset: Mikko Lohikoski

Teinikuntaa

syyskuun 14. päivinä on tehty historiaa
14.9.1895 perustettiin Ressun teinikunta
14.9.1965 pidettiin puheita
ja hallitus vaihtui
uusi hallitus on seuraava:
kuraattori Inmar Okkola
puheenjohtaja Kaarlo Tuori 7C
toiminnanjohtaja Seppo Suuronen 7C
sihteeri Markku Mäkelä 7C
rahastonhoitaja Paavo Aulio 6C
isäntä Timo Lampila 6C
tiedotussihteeri Harri Palmén 7 A

kerhot ovat saaneet uudet säännöt
vuoden toimintateemaa toteuttaa YKK
eli yhteiskunnallinen keskustelukerho
kuraattorinaan lehtori Antero Penttilä
ja puheenjohtajanaan Kari Asp 7A
kouluhallinnosta ja YK:sta on jo keskusteltu
valokuvauskerhon toimintaa valvoo lehtori Okkola
ja puhetta johtaa Markku Karmakallio 6C
koulun laboratorio on edelleen käytettävissä
varauksia ottaa vastaan Martti Mellais 6C

yhdistetty ruokasali-kerhuhuone on valmistunut
ja ensimmäinen tilaisuus siellä on pidetty
teinipastori Aarne Huima puhui nahoille
teinityön periaatteista

PÄÄKIRJOITUS 1. KOULUMME TABUISTA

Tabu tarkoittaa kiellettyä, loukkaamatonta, mitä ei saanut koskettaa, nauttia, sanoa.

Encyclopaedia Fennica

Rakkaassa Ressussamme on tänäkin päivänä menneiltä ajoilta periytyviä tabuja. Niiden loukkaamisesta on seurannut rangaistus, mutta kun koulumme kehittyä, on tabuista luovuttava ja sallittava vapaa keskustelu.

Koulun suurin tabu on rehtori. Oppilaalla on oikeus tehdä ehdotus; jos rehtori hylkää sen, on asia päätetty, se haudataan kaikessa hiljaisuudessa, eikä siitä enää puhuta. Yleensäkin rehtori on koulussa nostettu tavallisten kuolevaisten yläpuolelle. Eri asia on, onko tämä positiivista vai negatiivista.

Tähän liittyy läheisesti toinen tabu, opettajat ja heidän päätöksensä. Opettajien päätöksiä on oppilaan joissakin tapauksissa miltei mahdotonta kumota, jotkut opettajat eivät näet muuta kantaansa ainakaan oppilaiden esityksestä, vaikka muutos olisi selvä parannus. He varmaankin pelkäävät menettävänsä auktoriteettinsa?

Tabu on kouluhallitus. Sen suosituksista puhutaan ikäänkuin ne olisivat täysin varmasti oikeita, ikäänkuin kouluhallitus ei millään voisi erehtyä, ei missään olosuhteissa.

Varsinaisen koulutyön ulkopuolella on politiikka tabu. Koululainsäädännössä on politiikallinen koulussa kielletty. (Poikkeuksena YKK, sillä ei ole yhteiskuntaa ilman politiikkaa). Tämä määräys saattaa olla paikallaan helposti johdettavien koululaisten kohdalla, mutta jos sen takia kielletään esim. koululaisparlamenttivaalit, ollaan liian ahdasmielisiä.

Tabu on kysymys siitä pitäisikö tabut poistaa. Ainakin osa niistä pitäisi.

Harri Palmén

PÄÄKIRJOITUS 2: ONKO YK TÄYTTÄNYT TEHTÄVÄNSÄ

YK perustettiin Kansainliiton tapaan "kansojen parlamentiksi", yhteistyöelimeksi, jossa kaikki maailman valtiot voisivat ratkaista kiistansa rauhanomaisesti ja joka kaikin tavoin edistäisi kansojen yhteistyötä. Nyt, YK:n täyttäessä 20 vuotta, on kysyttävä, onko se täyttänyt ne toiveet, joita siihen kiinnitettiin.

On luonnollista, että heti maailmanhistorian suurimman sodan jälkeen perustetun järjestön päätehtäväksi määrättiin rauhan turvaaminen. Tätä tehtäväänsä YK ei ole läheskään kokonaan pystynyt täyttämään. Se on tukahduttanut sotilaalliset selkkaukset mm. Kyproksella ja Suezilla sekä torjunut hyökkäyksen Korean sodassa. Kuuban näennäisesti ilman YK:n apua ratkenneessa kriisissä sen väitetään toimineen tärkeänä sovittelijana taustalla. Sitä vastoin sen arvovalta on kärsinnyt pahoja tappioita mm. Berliinin, Unkarin, Vietnamin ja Kašmirin kysymyksissä.

YK:n sotilaallista toimintaa on valkeuttanut oman armeijan puuttuminen. Jäsenvaltioiden apu on ollut välttämätön sen halutessa asettaa rauhanturvaamisjoukkoja. Tällainen menettelytapa ei tietenkään ole kovin joustava eikä nopea, vaan joskus on kestänyt useita viikkoja, ennen kuin joukot ovat olleet YK:n käytettävissä. Kyproksen kriisin yhteydessä ilmoittivat tosin muutamat jäsenvaltiot, että ne asettavat vakinaisia joukkoja YK:n käyttöön. Järjestön toimintavalmius on siis tässä suhteessa paranemassa.

Suuren yleisön eniten tuntema YK:n toiminnan muoto on yleiskokouksen istunto. Se on kuten yleiset kokoukset yleensäkin suurelta osalta pelkkää suunnitelmien esittämistä. Sen suurin merkitys lienee siinä, että siellä saatetaan virallisesti yleiseen tietoisuuteen eri valtioiden mieltipiteet. Sen sijaan esimerkiksi paavi yliarvioi yleiskokouksen arvovaltaa esittäessään tuloksettoman (?) rauhaneuromuksensa siellä.

YK:n varsinainen poliittinen ja sotilaallinen päätätävältä on keskittynyt sihteeristön ja turvallisuusneuvoston käsiin. TN on toisinaan toiminut kiitettävän nopeasti ja tehokkaasti, mutta sen joustavuutta häiritsee vakinaisten jäsenten veto-oikeus. Niinpä esim. Fromosa voi estää kaikkien niiden päätösten voimaantulon, jotka olisivat sen omien etujen vastaisia, kuten Kiinan jäsenyys.

Pääsihteerin merkitystä kansainvälisesti tunnustettuna ja valtioiden yläpuolella olevana sovittelijana ei voida kieltää. Varsinkin Dag Hammarskjöldin ja U Thant'n henkilökohtainen toiminta kriisien selvittämiseksi on usein ollut suorastaan ratkaisevaa.

Kiistaton menetys on ollut YK:n erityisjärjestöjen työllä. Esimerkiksi FAO, WHO ja UNESCO ovat välittäneet kehitysmailhin YK:n täysin korvaamaton apua. Jonkin yksittäisen maan kehitysapuun kuuluu useimmiten poliittisia tai taloudellisia velvoitteita, mutta YK:n apuun ei liity mitään ehtoja. Sivistysmaille on YK:n erityisjärjestöjen toiminta merkinnyt yhä vähenevää köyhyyttä, yhä runsaampia mukavuuksia. Mutta on muistettava, ettei YK ole ponnistuksistaan huolimatta pystynyt muodostamaan ITO:ta, kansainvälistä kauppajärjestöä, mikä on melkoinen kolaus sen arvovallalle.

YK:lla on edessään suuria vaikeuksia. Kašmirin ja Vietnamin kriisit ovat ratkaisematta, ja on hyvin vaikea uskoa, että ainakaan viimeksimainittu, osittain suurvaltojen välinen kysymys pystytään ratkaisemaan YK:n piirissä. Saksan kysymys on jatkuvasti ajankohtainen - tai ainakin sen tulisi olla. Pahn YK:n sisäisistä ongelmista on se, että YK ei ole koko maailman järjestö. On olemassa vaara, että Kiinan tai Indonesian johdolla syntyy jonkinlainen afroaasialainen anti-YK. Tämä tajutaan varmasti myös YK:n keskuudessa, ja uskon, että Kiina pääsee - mikäli haluaa - YK:n jäseneksi tämän tai viimeistään ensi istuntokauden aikana.

YK:n päivänä 1965

Harri Palmén

PÄÄKIRJOITUS 3: Ajankohtaista 12.10.

Teinitoiminta on muuttamassa muotoaan. Hippamentaliteetti alkaa olla taaksejäänyttä elämää. Hippojakin järjestetään, mutta ne eivät enää ole itsetarkoituis. Tavoitteet ovat toiset, toiminta ei ole enää omaan kouluun rajoittunutta. Nyt pyritään löytämään kontakteja, kontakteja muihin teinikuntiin, muihin nuorisojärjestöihin, koko yhteiskuntaan. Suuntaus on havaittu myös Teiniliitossa, vuoden teema on Teinit ja yhteiskunta.

Teeman toteuttamiseen tähtäsi myös HeTey:n koululaisparlamenttialoite. Parlamentti olisi yhdistänyt Helsingin hajanaista teinikansaa, tutustuttanut teinejä yhteiskuntaan ja varsinkin koulukysymyksiin sekä ennen kaikkea lisännyt aktiiviteinin harvalukuista joukkoa. Perusidea oli siis kalkinpuolin kannatettava, eikä mikään osapuoli sitä vastustanutkaan. Parlamenttikomitean mietinnössä oli kuitenkin eräitä heikkouksia, informointia ei suoritettu tarpeeksi tehokkaasti ja niinpä hanke kaatui rehtorien kokoukseen. Kokouksen julkilausuma ei ollut ehdottoman kielteinen, mutta se estää kuitenkin toteuttamisen tänä syksynä. HeTey:n uudesta hallituksesta riippuu, ryhdytäänkö hanketta jatkamaan.

Rehtorit kielsivät poliittisten vaalliliittojen osallistumisen vaaleihin. Politisoituminen on ajankohtainen ilmiö teinimaailmassa, sitä osoittaa poliittisten teinijärjestöjen perustaminen viime keväänä. Se, onko kehitys menossa oikeaan suuntaan, onko politiikka paras tapa tutustua yhteiskuntaan, on makuasia. Vaikuttaa siltä, että opettajat ja oppilaat edustaisivat tässä kysymyksessä vastakkaisia mielipiteitä. Varmaa kuitenkin on, että politisoituminen tulee jatkumaan. Puolueet ovat teineistä erittäin kiinnostuneita, ja myös teinit itse tuntevat vetoa politiikkaan.

On oikein, että teinotoiminta yhteiskunnallistuu. On oikein, että se pyrkii kasvattamaan teinejä yhteiskuntaan, että se koettaa paikata koulun tässä suhteessa jättämiä aukkoja. Kaikki tämä yhdellä varauksella. Teinotoiminta on nykyisellään teinijohtajien toimintaa, massan aktivoiminen on edelleen sen suurin ongelma. On kyseenalaista, ratkaiseeko nykyinen suuntaus tätä ongelmaa. Teinityö ei saa yksipuolistua, sen on tarjottava myös kevyempää ohjelmaa. Ressun teinikunta yrittää pysytellä kehityksessä mukana. Yhteiskunnallinen keskustelukerho on tänä vuonna erityisen tärkeässä asemassa, toivottavasti myös muiden kuin hallituksen mielestä. Perinteitäkään ei unohdeta vaalia, nahkiaiset ja puurojuhlat ovat syyskauden ohjelmistossa ja kulttuurikilpailut julistetaan näissä Pärskeissä.

Teinikunnan toiminta on vasta alullaan, ensivaikutelmista on vielä kovin vaikea puhua. Vuosikokousilmoituksen maininta uudesta ennakkoluulottomasta hallituksesta ei ole kuitenkaan enää yhtä palkkaansapitävä kuin kuukausi sitten. Käytännön kokemukset ovat jo palauttaneet hallituksen maan pinnalle. Mutta se lienee vain terveellistä.

puheenjohtaja

Säästä sähköä! Muista, että jokainen sytytys kuluttaa virtaa yhtä paljon kuin 8-9 tunnin poltto. Harkitse siis ennen kuin ryhdyt antamaan valomerkkejä. Muista, että mahdollisesti seuraavallakin tunnilla tarvitaan vielä valoa. Harkitse ennen sammuttamista!

19⁵/₃04.

Vanhojen asioiden penkominen ei aina ole ikävää. Vaikka valtionarkisto tuoksuukin ummehtuneelta, löytää sieltä miltei mitä tahansa. Niinkuin nyt selvityksiä vanhojen ressurujen toinen toistaan hämäävämmistä puuhista.

Annetaan heidän itsensä kertoa.

Konventin puheenjohtaja (1905) Helge Fyrkstedt:

"Joukkomme oli nimetön, jotta se olisi paremmin pysynyt viranomaisilta salassa. Kuulin kyllä meitä kutsuttavan "ressuaktivisteiksi" ja vieläpä "resuaktivisteiksikin", viimeksimainittu nimi ehkä olikin sopivin.

Liittomme toimi melko radikaalisti. Tähän vaikutti yhä kiristynyt venäläistämispoliittikka, jonka koulupojat heti tunsivat kohtuuttomien venäjätuntien kautta. Ymmärsimme, että lukemalla kahdeksan vuotta joka päivä venettä, täytyi laiskimmankin oppia kieli. Kielen taitaminen ei olisi tietenkään ollut haitaksi, mutta kun samoihin aikoihin rupesi konventin juhliin vääntäytymään venäläisiä kinnasisteja vieraisiksi, oli mielestämme jotain tehtävää.

Päätimme joukolla jäädä pois venäjätunneilta lauantaisin, minkä päätöksen myös pidimme. Säännöllisesti toistuvat poissaolomme eivät jääneet huomauttamatta. Mutta vasta sitten, kun näytti siltä, että koko luokka jäisi lauantai-iltapäivisin pois koulusta, oli luokanesimiehemme puututtava asiaan. Noin puolet luokastamme saikin neljän tunnin karsserirangaistuksen ja käytöksenalennuksen. Sen lisäksi sai jokainen kotiinvietyväksi seuraavanlaisen muistutuksen: "Oppilasta ran-

gaistaan neljän tunnin karsserirangaistuksella luvottomasta ja aiheettomasta poissaolosta koulusta." Olimme päättäneet jatkaa mielenosoitustamme, mutta kun luokanesimiehemme tohtori Saxen oli muistutusta tutkittuaan pyyhkinyt "aiheettomasta" yli, lopetimme leikin tähän mykkään tunnustukseen.

Liittomme joutui toisinaan perin vaarallisille puolille. Niinpä kenraalikuvernöörin murhan tullessa "päiväjärjestykseen", oli asiasta tietoisia vain neljä poikaa.

Varmasti toisiimme luottaen ja vakuuttuneina siitä, etteivät viranomaiset voisi epäillä alaikäisten koulupoikien hautovan mielessään niin merkittävää poliittista attentaattia, rupesi tuuma kypsään.

Murhan piti tapahtua Uspenskin katedraalissa venäläisen pääsiäisen aikana.

Kirkkoon oli tunkeuduttava venäläisten koulupoikien parissa. Pari venäläistä tyttökouluista jo lie ollutkin tiedossa, mutta niistä tietää Mauritz Kiljander enemmän. Parina pyhänä olimmekin jo kirkossa käyneet ja saimme tietää, missä Bobrikovilla oli tapana seistä, ja minkä kuvan edessä hän polvistui. 'Sen jumalan eteen, jota hän petos ja viha mielessään suullaan liehakoi, on hänet surmattava.

Murha-aseeksi ajattelimme pommia. Pommin saanti oli kuitenkin mutkikkaampaa kuin osasimme arvata. Selvisi pian, ettei niitä ainakaan Suomesta voisi saada, ja niin jouduimme siirtämään suunnitelmaamme. Silloin ilmoitti Arvi Nikolainen, että syksyksi hänellä oli tiedossa ensiluokkaisia ampuma-aseita, ja käski tuumimaan, eikö kenraalikuvernööriä ampumallakin voisi surmata.

Kesä vierähti ohi ja laupias sallimus vapautti Eugen Schaumannin kautta meidät hurjasta suunnitelmastamme.

Suurlakko 1905 yhdisti taas joukkomme lujasti yhteen. Niinpä jo lakon alkamispäivänä kouluun tullessamme kokosimme oppilaat kolmannen kerroksen korridoriin, jossa rohkeasti julistimme koulutyön toistaiseksi päättyneeksi, ja samalla toivoimme, ettei 'opettajakunta päätöstämme koettaisi horjuttaa'.

Sitten marssittiin koululta koululle julistamaan samaa työnlopettamista, ja useimmat (lukuunottamatta Norssia) liittyivät joukkoomme. Lopulta päädyimme Hallituskadun venäläiselle tyttökoululle, jonka ennen pitkää valtasimme!; kimnasisteja olisimme halunneet komennella, mutta he olivat tullessamme 'karanneet'."

Niinpä niin. Mutta vielä heistä on joku elossakin. Martti Eklund, 76, jatkaa Senaatintorin kasakkamella-koista:

"Kun tilanne kärjistyi, ja kasakat yrittivät hevosen rappusia ylös, aloimme linkkuveitsillämme kaivaa kiviä maasta. Se oli vaivalloista puuhaa, mutta yhden irroitettuumme saattoi jo muita irroitella potkaimalla ja käsinkin. Erästä kasakkaa Nikolainen nakkasi kivellään. Se sattui hevosta rintaan tai etujalkaan. Hevosen pysähtyessä horjahti kasakka satulasta jääden vain yhden jalustimen varaan, mutta kiepautti itsensä uudelleen satulaan. Hevonen luisui "istuaan" portaita alas, eikä kasakka uudestaan yritellyt. Näky oli henkeäsalpaava, josta huolimatta hurrasimme voitolle täyttä kurkua.

Asemamme jätimme vasta sitten kun kasakat kirkon kiertäen uhkasivat ihmisjoukkoa takaapäin. Senaatintorin puoleisten pilarien suojassa hajosi meistä kukin kummalleen."

Se oli aikaa, jolloin toimittiin. Melkeinpä kateeksi käy.

Juuso Salokoski

Y K K

STL:n toimintateema kuluvana lukuvuonna on "teinit ja yhteiskunta". Ressun teinikunnalla on kaksi kerhoa. Toinen vuokraa pimiötä jäsenilleen, toisen tarkoituksena on resseuteinien yhteiskunnallisten harrastusten edistäminen. Jomman kumman näistä pitäisi tehdä jotakin mainitun teeman toteuttamiseksi. Toisen jäsenmäärä on kolme-neljäkymmentä, toisen runsas kolmesataa. Eikö suurempi pysty paremmin huolehtimaan teematoiminnasta? Jostain syystä pienemmän kokouksissa on yleensä ainakin saman verran jäseniä kuin suuremman; pienempi on siis tuhatkunta prosenttia aktiivisempi. Tai ainakin sen jäsenistö on. Suuremman nimi muuten on Helsingin lyseon teinikunnan yhteiskunnallinen keskustelukerho ja siihen kuuluu jokainen, jolla on taskussaan P. Aulion kuittaama Suomen Teiniliiton jäsenkirja (=teinikortti).

Mitäkö teineillä sitten on tekemistä yhteiskunnan kanssa - toki se pysyy pystyssä ilman meitäkin. Mutta vaikka nykyinen hallitseva polvi ei annakaan meille tilaisuutta ajatella ääneen ainakaan ratkaisuja tehtäessä, tulee huomispäivän yhteiskunta seisomaan tämän päivän teinien varassa. Me, tai ainakin huomattava osa meistä vaatii äänioikeusikärajan alentamista 18 tai 19 vuoteen. Ja

vaikkei tämä nyky-teinien kohdalla tulle toteutumaankaan, on meidän kuitenkin vuosi tai pari oppikoulusta lähtemisemme jälkeen astuttava valitsemaan yhteiskunnallemme hoitajia. Muutama vuosi siitä, ja koko valtiolaivan pinnalla pitäminen on meidän tehtävämme.

En aio väittää, että meidän YKK:mme olisi oikotie eduskuntaan, mutta kenties siitä on jotakin hyötyä sitten Tampereen YKK:ssa - toivottavasti sekä tiedollisesti että varsinkin harrastuksen virittäjänä. Kerho järjestää tarkoituksensa edistämiseksi lähinnä keskustelutalouksia, joissa jokainen ääneenlausuttu mielipide on tervetullut. Pyrimme hankkimaan sinne asiantuntevia alustajia, jotka kertovat ja ovat valmiit myös väittelemään teinejä kiinnostavista kysymyksistä yhteiskunnan eri aloilta. Ja ihan jokaisella on alkaa tulla suunnilleen kerran kuussa pariksi tunniksi istumaan koulun tuuteen kerhuhuoneeseen. Siellä saa esittää sellaisiakin mielipiteitä, joiden mahdollistaminen näille palstoille aiheuttaisi sensuurille ylityöllisyyttä.

Tervetuloa, jäseniä ovat kaikki teinikunnan jäsenet. Ja te, jotka jo käytte kerhossamme: raottakaapa vähän useammin sanaista arkkuanne. Kerhohan on keskustelukerho.

Kari Asp

HEI JUU VEI, RESSUT HEI, RESSUT HELLEREI!

Sumuinen sunnuntaipäivä ja RESSU-NORSSI soutuottelu - nykyinen sekä tuleva merkkitapahtuma Suomen yleisessä urheiluelämässä. Norssiparat olivat haastaneet RESSUN vuorenvarmoina voitostaan (voittaneet kullekkin joskus menneisyydessä). Tulevaa voittoaan juhlistamaan he olivat kutsuneet Palokunnan Soittoköörin, vanhoja norsseja - ressuja sekä yhden TV-kameramiehen. Mainoksen uhreina oli myös muuta kansaa tullut seuraamaan kisaa.

RESSU oli järjestänyt ylipoliisipääällikkö Fjalar Jarvan henk.koht. luvalla mielenkiinnitysmarssin kilpailukatsomoon. Jo tämä sankka RESSU-kulkue sai yleisön, etenkin katuyleisön mielet kääntymään koulumme puoleen.

Heti kisan alkajaisiksi RESSU voitti arvonnasta saaden näin valita veneen ja radan. Kaikki turvallisuusnäkökohdat huomioon ottaen RESSU luovuttikin NORSSILLE rantaa lähinnä olleen reitin. Norssit yrittivät vielä tässä vaiheessa huudella ressuille kaikenlaisia kompasanoja, mutta eivät kuitenkaan sellaisesta ininästä pitäneet.

Itse kilpailu olikin kovin tasaisen jännittävä kaikkien muiden asioiden ja puheiden lomassa ja ressu joukkue vain täysin ylivoimainen, kiersipä meriteiden sääntöjen mukaan erään reitillä olleen reimarinkin ja VOITTI ottelun kahdellakymmenellä sentillä. Nuo surullisen kuuluisat, liian pienet norssilakit hävisivät nopeasti katukuvasta. Palkinnoksi RESSU sai Suomen Joutsenen pienoismallin, joka kuljetettiin riemusaatossa koulumme jo muutenkin uhkean palkintokaapin koristukseksi.

PS: RESSUN joukkueen mukana veneessä oli turhipsi, voiton salaisuus perämiehen mielestä. Mutta totuuden nimessä voiton avaimena voidaan pitää edellisenä päivänä suoritettua harjoitussoutua sekä edellisiin illtaista keskittymistä vaativaan tehtävään. MUUTEN, norssit olivat harjoitelleet jo aikaisesta keväästä -65 saakka.

-ss-

Lokakuun 2. päivä todisti jotakin. Se todisti, kuinka välinpitämättömyyden henki voi mitätöidä hyvienkin suoritusarvon. Tuona päivänä vei Eläintarhassa "vierailut" Norssin joukkue helpon voiton isäntien tunaroidessa sekä järjestelyissä että omiensa tukemisessa.

Pikkujättiläisten - Norssin ja Resson - välinen ensimmäinen yleisurheilumaaottelu suoritettiin ns. pokaaliottelun osakilpailuna vuonna 1947, jolloin Norssi voitti "tiukassa kaksinkamppailussa", kuten Resson vuosikertomus asian ilmaisi. Tähän pokaaliotteluun kuuluivat kuitenkin hyvin olennaisina osina myös jalkapallo ja jääkiekko, joten silloisia yleisurheiluotteluja on pidettävä epävirallisina. (Ressu voitti viidestä ottelusta kolme).

Ensimmäinen varsinainen koulujen välinen yleisurheilumaaottelu käytiin ties missä vuonna 1953, jolloin norssit tallasivat meidät jalkoihinsa pistein 126-100. Seuraavina vuosina Ressu maksoi takaisin samalla mitalla piesten kilpakumppaninsa ensin 15 ja vähän sen jälkeen 11 pisteellä. Sitten lienee menestys noussut hiuksiin ja historiassa seuraa 4 vuoden täydellinen pimeys - Resson vuosikertomuksissa nimittäin. Norssit pahoinpitelivät meitä ainakin 66 pisteen luokkaerolla (tämä ilmenee Norssin vuosikertomuksesta), kunnes vuonna 1960 kykenimme vihdoinkin saavuttamaan arvokkaan, joskin vain yhden pisteen suuruisen voiton. Tätä vuosikymmentä olemmekin sitten pitäneet hallussamme lukuunottamatta

vuonna 1962 tapahtunutta 5 pisteen lipsahdusta. Lisäksi tulkoon mainituksi, että vuonna 1963 saavutimme historian suurimman voiton 140-110.

Maaotteluvoitot kuukausi sitten olivat siis tasan 6-6 ja yhteispisteissäkkin Norssi johti vain vaivaiset 15 pistettä. Tilanne oli mitä herkullisin, mutta kun ennakkomainontaa asiasta ei liiemmälti ollut, eikä mielenkiinto ollut muutenkaan herätetty, niin aivan liian varkaain pääsi Eläintarhassa tapahtumaan seuraavaa:

Jo avajaislaji, 75 m aidat, osoitti tarpeettoman selvästi, kuinka ressut suhtautuivat tähän otteluun. Norssien kaivaessa kuoppaa lehtori Syrjälä messusi torveensa yrittäen houkutella myös joitakin ressuja lähtöpaikalle. Viime hetkellä sinne saatiinkin muutamia otuksia, jotka sitten nenäliinan hulmahdettua lähtivät loikkimaan runsaisiin villapuseroihin sonnustautuneina yli aitojen. Norssit pyyhälsivät vaivattomasti 10 pisteen maaottelujohtoon ja katsojaressut niistivät neniään. Välittömästi tämän suruisen kilvan jälkeen juostiin 100 m, jossa ressut hankkivat kummasti kaksoisvoiton. Kun kuulantökökin voittiin pistein 14-8, niin kilpailujen juontaja uskalsi ensi kerran tarttua torveensa tilannetiedoituksen merkeissä. Oltiin sujut. Oma yleisömmme, joka hetki sitten oli ollut varma kymmenien pisteiden tappiostamme, toittoti jokaiselle vastaantulevalle norssille, että mene-nyt-poika-pois-siitä-me-voitetaan-tää-skaba-kuitenkin...

Norssi

Siltä minustakin aluksi tuntui. Seuraavassa 400 m juoksussa nappasimme jälleen kaksoinvoiton; lähettäjän toimenpiteistä vain jäi ikävä sivumaku suuhun. Ressun Rothin ollessa juuri maastoutumassa lähettäjä laukaisi aseensa ja viisi juoksijaa lähti matkaan. Roth, joka hetki sitten oli voittanut 100 m, ei kuitenkaan menettänyt lähdössä kuin noin 10 m, ja hänen vetonsa viimeisessä kaarteessa oli todella uljasta katseltavaa. 50 m matkalla hän saavutti parhaan norssin ja sai välimatkaakin syntymään yli 10 metriä. Lähettäjän tunaroinnista huolimatta Roth sijoittui toiseksi. Jonkinlaisena lohdutuksena todettakoon, ettei tuo järjestäjien anteeksiantamaton huolimattomuus sentään vaikuttanut pistetilanteeseen. - Keihäänheitto oli sillä välin päättynyt, ja siinä saimme pisteet 15-7, joten johtomme (16 pistettä) tuntui jo saavuttamattomalta.

Mutta sitten alkoi Tapahtua. Voitonhuumassamme emme olleet kiinnittäneet huomiota muihin kenttätaapahtumiin, ja niinpä äkkiä tunsimme norssien pahanhajuisen hengityksen aivan niskassamme. Kiekonheiton ja korkeushyppyn jälkeen olivat norssit kaventaneet 16 pisteen johtomme 6:een. Kolmiloikassa pisteet menivät tasan, ja sitten nähtiin, kuinka mainiosti ressut soveltuvat vastuunalaisiin tehtäviin. Molemmat viestijoukkueet juoksivat rinta rinnan sulavalla, kauniilla, kerivällä ja pitkällä askelella maaliviivalle. Norssin joukkue oli viimeistä edellinen, Ressun joukkue jopa

toinen, mutta ressulaiset ajanottajat väittivät maallintulojärjestyksen olleen päinvastainen. Viisi ruudinkatkuista minuuttia riitti kuitenkin oikeuden voittoon, ja tilanne kiristyi kiristymistään: enää 3 pistettä eroa.

Pituushyppyn päättyminen muutti viimeisen kerran arvojärjestystä. Norssi hankkiutui 105-100 johtoon. Kaksi lajia oli suorittamatta, kilpailut olivat kestäneet jo kolmatta tuntia, eikä edes sellainen laji kuin seiväshyppy ollut vielä alkanut. - Järjestäjien kolmas paha munaus! Seipään osanottajat (2&2) saatiin hädin tuskin paikalle, ja kun tässäkin lajissa ressut lahjoittivat kaikki mahdolliset pisteet norssille, oli häviömme selvä. Tosin 1000 m juoksusta muodostui päivän ehkä nautittavin laji katsojien kannalta - sikäli kun heitä enää oli. Ressun E. Hara suoritti näytöstyylisen juoksun ja korjasi onnistuneen taktiikkansa ansiosta helpon voiton seuraavaksi sijoittuneesta Norssin Portisesta. Koulujen välinen 13. yleisurheilumaaottelu oli päättynyt Norssin voittoon pistein 127-119 ja samalla se oli kasvattanut yhteispistemätkänsä 23:een. Ressu oli sortunut "yhteispelin" putteeseen.

Tämä miltei huomiotta jäänyt ottelu on nyt historiaa. Tosin Norssin vuosikertomuksessa tullaan mainitsemaan, että se voitti Ressun perinteellisesti koulujen välisessä yleisurheilutuottelussa, ja Ressun vastaavassa opuksessa on pieni maininta, jonka mukaan hävisimme niukasti. Jos rupeaa pohtimaan häviömme syytä tilastollisesti,

meni
ohi

huomaa heti, että hyyt muodostuivat turmioksemme. Näissä Norssi vei pisteet peräti luvuin 51-34, juoksuissa olimme parempia pisteen verran ja heitot voitimme luvuin 37-29. Kisojen paras yksityisyrittäjä oli Norssin M. Porttinen, joka ahmi 20 pistettä.

Ensi vuonna koulumme kohtaa jälleen verivihollisensa Eläintarhan verisellä areenalla. Meillä on loistava takaa-ajoasema ja kaikki mahdollisuudet voittoon. Olkoon siis vähimmäistavoitteemme 24 pisteen voitto Norssista. Se ON mahdollista, jos vain a) kilpailujen järjestäjät valvautuisivat laatimaan kunnollisen kilpailuaikataulun ja järjestämään täydelliset osanottajaluettelot hyvissä ajoin ennen kilpailuja, b) kilpailijat (tässä tapauksessa etenkin ressut) suhtautuisivat jonkinlaisella velvollisuudentunnolla ja antaumuksella edustustyöhönsä ja c) kaikki 800 patalaiskaa ressua valvautuisivat raahautumaan Eläintarhaan kannattamaan omia edustajiamme. Tämä viimeksimainittu kohta voitaisiin toteuttaa kuitenkin vain julistamalla koulujen arkinen aherrus päättyväksi esim. klo 11 tai 12, ja sen jälkeen suorittamalla marssi Urheilun Pyhättöön. Tämä voisi tapahtua, ellei muulloin, niin URHEILUPÄIVÄNÄ, jolloin tämä kahden kinaisan koulun välienselvittely yleisurheilun merkeissä voisi tapahtua rehtoreiden silti saamatta lisää harmaita hiuksia menetettyjen työtuntien takia.

Nostakaamme nämä maaottelut kunniaan! Jos kerran muualla pystytään järjestämään joitakin olympialaisia tai USA-Neuvostoliitto-otteluja, niin miksi meidän pitäisi olla huonompia. Jos Norssit pelkäävät tulevien suurtappioittensa nousevan julkisuuden valokeilaan arvosteltaviksi, niin se on heidän oma asiansa. Kootkaamme voimamme ja näyttäkäämme, ettei yksi Norssi ole Meitä parempi.

Tämä on haaste.

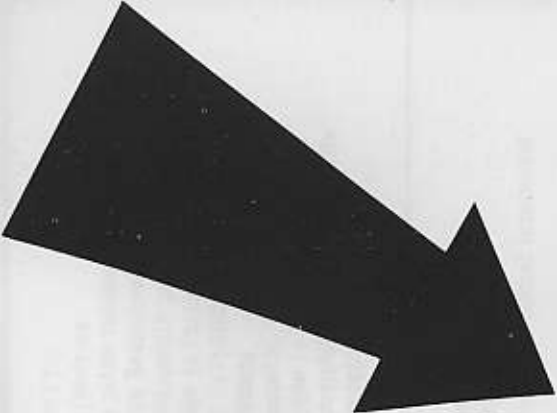

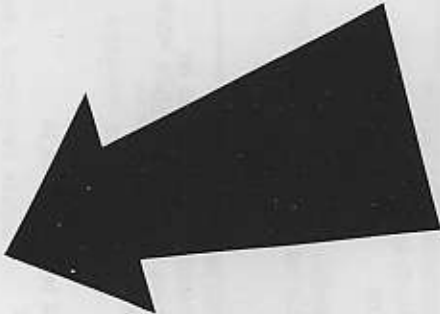
Parhaita tuloksia:

75 m aidat: Sollamo N 11,3
100 m: Roth R 11,7
Kuula: Keskimäki R 14,30
400 m: Suominen R 53,6
Roth R 55,1
Korkeus: Varjonen N 170
Pituus: Porttinen N 610
1000 m: E. Hara R 2.45,8
Seiväs: Juoksukangas N 340

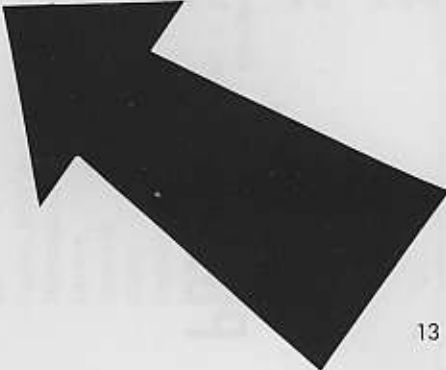

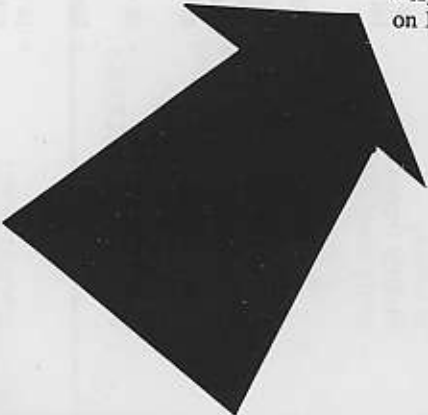

KULTTUURIKILPAILU

-
-
1. runot
 2. novellit
 3. esseet

-
4. valokuvat
 5. muut kuvat
 6. pop-art

Kilpailu aika päättyy 30.1.1966, johon mennessä työt
on luovutettava Seppo Suuroselle 7 c

PORINAT

haulikko

- te olette painumassa 8b:n tasolle ettekä edes tiedä kuinka suuri loukkaus se on

- ai sä oot ajatellu, sä taidatkin olla aika lailla toivoton tapaus

rantsu

- kyllä minun on sanottava teille jos ette paremmin opi lukemaan on minun annettava teille vielä huonompia kuutosia

kykki

- kyl mie vielä teiät nitistän ja ennen jouluu
- miun käy katteeks teitä, teill on vähän liian hauskaa

rilli

- kohta ne hurjapääät taas ryntää sisään on se kumma kun nykyään ei enää saa käyttää edes pistoolia
- älä sie möyryä siellä, et sinä niin nätti poika ole, vaikka pullsongit kasvaakin

pekkeri

- täytyyhän teidän nyt nopeammin osata vihkoon kirjoittaa kuin minun taululle

alaja

- kun tässä kaikki viisuus yhteen pannaan niin löytyy sitä aika lailla minumkin päästä

poju

- selimin hallituksen aikana oli tapana että aina kun hän kallisti pikarinsa ammuttiin portilla kunnialaukaus, siellä kävikin sitten yhtämittainen tykinjyske
- ja espanjan kruunu ratkesi
- lampila ja pullo on sinäkin pari
- ja niin ruotsin armeija hiippallee pikkuhiljaa pois
- lybecker kunnostautui pakenemisessä

KALEVI ROSSI

ATOMISODAN JÄLKEEN

Atomisodan jälkeen
minä ostan saaren jostain
missä kukaan ei ole vielä
saastannut.
Heitän pois sivistyksen

Siellä minä konttaan
neijällä jalalla
ja taputan
karvaista rintaani
murahdan kerran ja tolsen.

Te muut eloonjääneet
tulkaa katsomaan
kuinka minä hyppelen
liianilta toiselle iloisesti
katsokaa, mutta alkää järkkö.

KONSERTTO

"Kuinka pitkä matka on taivaaseen"
Konsertto Jeesukselle
ja opetuslapsille ja kundelle sadalle
keruubille ja fariseukselle
herralle ja työläiselle
rikolliselle
torimummolle
joulupekille ja haikaralle
Sovittettu soittimille ja soittajille
vaan ei minulle

JUURI SINULLE

Aivosi ruskeat pinnat tummuvat
joskus
etkä tiedä
mitä kirjoittaisit
silloin pannaan
runolle piste.

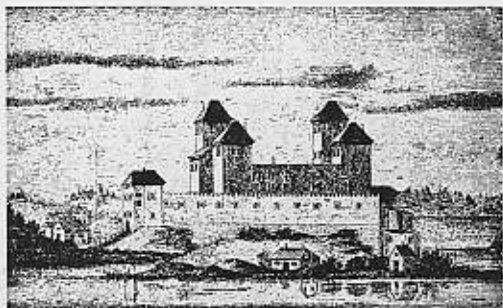
ARMO

Urteinen, harmaa vanhus
hajareisin pelloilla
notkeat vartatot taittuvat
pää toisensa jälkeen
putoaa vanhuksen vadille

Siitä yöstä puhuttiin
kylässä kauan
vain nuorimmat säästyivät

Kirkon portailla
vanha nainen syöttämässä
puluja
pappi sanoi
amen, pulut
lähtivät

Se
tuntuu olevan
lähempänä
katson
ihmisiä
uusia
kasvoja
laikukkaat käsivarret
silmiä (en näe mitään)
haluaisin
olla aina valveilla
nähdä kaikki
varmuuden

Hämeenlinna uuden ajan alussa.

Hän varusti miekat, tapparit,
sota-aseet ankarat, pelottavat,
kypärit, panssarit jaettiin
miehiä taottihin;
... miehele mielellään
... htoa täyttämään.

Moskvalaisia ratsumiehiä
1500-luvulta.

Parola zu Breitenfeld A.D. 1631.

PÄIWÄ-KÄSCY Joucoille, lipustoille, linnoituxille ja etapeille.

Kescen taistelun melsceen/olemme Armossa sallinet esittä itzellemme sotawäen asioita/ia itze päättänyt/cuin täsä seuraapi:

1. Koska Tawastlandin miehet ovat/cuin hornan pahalaiset/eli Lutheruxen opin miehulliset puoltajat/rynnistänet Pappenheimilainen niscan/ja huudanet HACKA-PEELE/ia lascenet heiden ilma pois. Nijn ilmoijtetacōn heiden päällicōllen/että HAMEN RATSUVÄEN RYKMENTI/ia sen lippu/ia sen päällicō/ia heiden Ratsumiehet asettuon caicissa katzelmuxesa oicialle sijvele Kunniapaicalle/aina cun Signalisti puhalta Sotawäen joucot Tarcastuxen eli katselmuxen.
2. Sitten cun Huhu on tietänyt cuvata/cuinka Kunin-galinen Neljäs Jäägeribatallon/ on taitawasti anastanut eli pimentänyt Sota-Liittolaisemme Hesseniläisten muona-warikon/juuri cuin nämä rähcivät taistelusa/ia te-giwät Jeegerit tuon nijn tajten/että ei yhtän todistetta sijtä sota Oiceudellen jäänyt/Nijn annettacon Kunin-galiselle Neliännele Jeegeribatallione oikeus aina catzelmuxen jälgen nautita Juhla-Atriansa ensimaisesä ruokaijlu Wuorosa/ilman etä toiset joucot heiden Ruoka Rauhans häiritzeisiwät/ia koristagot jäägerit juh-lans korein Puhein/ia soittaacon Mustan Bataljoonin pillipi-larit heille sotamusicia ia päristön Rumpu.

Teme I. säädös olcon woimasa niñ cauan/cuin Suomesa on punaista Vercaa ratsumiesten housuixl/ia kuin Ratsumiehet woidan varusta hevoisell elikkä muula culcuneuvola/ettei Heiden tarvitzeisi jalan astua cuin Halwat infanteristit.

Teme 2. säädös olcon Woimasa Meiden kuolemaimme jälcencin ja coco temen Wuosi Tuhannen. Niñ että tulewaisessa Itsenäisesä Suomesa/cuin sielä armeijan Lippu-Juhla wietetän/myöscin näijn tehdän. Älcöncä ERITYINEN SIGNALI=POPULAI/eli Sen sodanpäällicö/eli sen Wara-Päällicö/eli Wääpeli tai Titari/olcon oikeutettu tegemän Protestians eli Wastanpurnaustans/jos niñ käwisi/että heiden osakxen koituis jäädä syrjän muutoin lallisesta Ruocinta=Wuorostans/ia näin joutuwat yxin niukan palasens alas pureman/ilman Symbalein heilinä ja Mustain Pilliipiiparein sekä metallin Purijain hellisevää musicciakin.

Majesteti ja Ylin Puscatacticus: Gustavus II Adolfus.

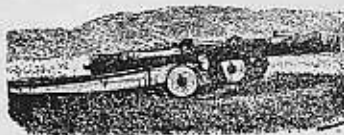
Että Majestimme ITZE on näin määrännyt/ia nimens cirioituxell Wahwentanut/todistaa gäscystäns Wanhemi Wilkku-Ryhmän Johtaja ia Telegraphi aseman Päällickö JAKOBUS ZACHARIAS TORWELAIN Soomen Tawasthuusist/ia on Kuningamme käskenyt myös/lähetä kiriallisesti temen cäsckyn kaicille niille Finnlands Dragon Brigadin Staabin päällicöille/ia alapäällicöille/ia vanhemmile Sotakasööreillen/cuin kirjoitettua textiä lukea taitawat. Että nämä lugisivat/ia ymmärtäisivät/ia niñle Wirkaweljillen ja kollegoillen tiedontaisiwat/cuin eiwät lukea osa/waan selciän puhen muutoin ymmärtävät.

Viipurin entisen ympärysmuurin suojatorni. (1500-luvun alkupuolelta.)

Holvattu ampumakäytävä Viipurin linnassa.

Keskiaikaisia tykkejä.

SISUKAS SEVERI

Olipa kerran kaukana pohjoisessa seitsemän meren ja seitsemän vuoren takana eräs kaupunki johon suunniteltiin metroa vaikkei se niin suuri olluttaan kaupunki nimittäin Kaupungin eräällä kukkulalla oli opinahjo jossa sadat pienet pojat ja vähän suuremmatkin harjoittelivat kaikenlaisten tietojen ja taitojen hallintaa Eräs kaikkein pienimmistä oli Severi Kun hän ensi kertaa tuli ahjoon pelkäsi hän erinomaisen paljon ja piti tiukasti mummun kädestä kiinni Silloin oli kaunis kevätpäivä Valkoiset cumuluspilvet purjehtivat pilvettömällä taivaalla ja sanomattakin on selvää että aurinko hymyili tunnetulla leppoisalla tavallaan Lähemmän tutustumisen Severi suoritti seuraavana syksynä ja tätä tuttavuutta kestikin keskeytyksettä 11 pitkää vuotta Severi teki kaikkea mitä muutkin tekivät Kerran hän heitti opettajaa sienellä Aina silloin tällöin hän sai tunnin joskus jopa kaksikin istumista Hän myöhästyi alati määrätystä kellonlyömästä vähintään kolme kertaa lukukaudessa ja haukkui opettajia näiden selän takana Eräänä synkkänä syysiltana olivat vanhemmat pojat käskeneet hänen tulla kouluun ja kun hän tuli sinne nämä räikkäsivät Severi-parkaa ja Severi ryömi ja kukkui Ja lopuksi isot pojat antoivat lapun jossa oli hänen kuvansa ja joka maksoi seitsemän markkaa Ja sitten isot pojat puristivat hänen kättään ja sanoivat Kai tulet seuraavaan YKK n kokoukseen Sillä tavalla Severi tuli korotetuksi ylempään kastiin Tämän jälkeen Severi ryhtyi käyttämään paikattuja tsonk-kareita ja kasvatti pitkän tukan kuitenkin oli kaksi senttiä kauluksesta ja hänen toverinsa kokoontuivat väliajoilla rinkuloiksi joissa keskusteltiin enemmän tai vähemmän henkevästi renessanssin taiteesta Duke Ellingtonista viime matikan kisoista maatalouspolitiikasta ja siitä kuinka simassa Untamo oli viime lauaintaina Hän muuttui sanalla sanoen tyyppilliseksi nykyuoreksi ja yritti kuten asiaan kuuluu olla persoonallisuus siinä kuitteknkaan mainittavammin onnistumatta Hän yritti kinata

opettajan kanssa saksan kielen knopeista mutta huomasii että kaikki muutkin tekevät niin Hän yritti tehdä moderneja runoja mutta havaitsi että kaikki muutkin yrittävät Muutenkin hän piti kutsumuksenaan valmistua kansakuntansa palvelijaksi ja taisteli puhtain aseina puutaan asian puolesta Yhdentoista vuoden taipaleen jälkeen koitti viimein se suuri TAPAUS jota varten häntä oli toistakymmentä vuotta valmistettu ja josta oli toistakymmentä vuotta puhuttu ja jolla oli toistakymmentä vuotta peloteltu Hänet pantiin istumaan isoon huoneeseen jossa hän usein oli ollut harjoittamassa ruumiinkulttuuria Hän ei saanut puhua toisten kanssa mutta se ei tuottanut hänelle sanottavampia vaikeuksia sillä sitäkin hän oli harjoitellut viikonloppuisin kahdesta mieleen Hän rupesi S A eli sisukkaasti ahkeroivaksi mieheksi ja ratkaisi seuraavina päivinä useita aikamuotoja logaritmeja ja vuosilukuja koskevia visaisia pulmia Pian oli kaikki kuitenkin ohi ja muutamia kuunkiertoja myöhemmin hän nouti salista jossa oli myös usein käynyt pahvin jossa oli kaikenlaisia kirjaimia ja numeroita Ilalla hän meni sitten juhlimaan ja eli lopun elämänsä hieman vielä opiskeltuaan jokseenkin onnellisena Sen pituinen se

Poimi tästä kaipaamasi välimerkit
,,,,,,:,,,,,??? "' (()) %&"\$/=! ; ;

Benediktus

Le grand bluff = 1900-luku

Maapallo on jo suurimmaksi osaksi siirtynyt yleiskulttuuriin. Tällä kulttuurimuodolla on monta nimeä: massakulttuuri, kaupallinen kulttuuri, titiity-kulttuuri, mutta vain yksi tarkoitus, ihmisen latistaminen. Siinä onkin onnistuttu hyvin. Jättäjäistuotanto on rummuttanut teesejään ihmiseen ja tehnyt hänestä vain kansantaloudellisen yksikön, kuluttajan. Ihmisellä on nykyisin käytettäväänään enemmän hyödykkeitä kuin koskaan ennen. Tästä aineellisesta vauraudesta huolimatta hän on henkisesti tyhjenemässä. Tyhjiötä yritetään täyttää ihmisen ulkopuolelta, MRA:n, Jehovan todistajien ja kommunistien provokaattorit yrittävät soluttaa oppejaan häneen. Silloin tällöin esiintyy kuitenkin julistajia, jotka koettavat saada kanssaihmisensä vakuuttuneiksi, että tyhjiöt pitää täyttää sisältäpäin. Tästä valtiolta ei lainkaan pidä, sen mielestä ihmisen aivot ovat parhaimmillaan joko aivan tyhjinä tai sitten täyteensullottuina.

Massakulttuurin ihminen, millainen hän on? Häntä on kehoitettu viettämään rauhallista ja säännöllistä elämää eläköitä tavoitellen. Kulussien takana tämä herra Keski-venäläinen on aivan toisenlainen. Hän katselee nudistielokuvia pornografistin silmin ja solmii vapaita suhteita niin paljon kuin suinkin ehtii ja jaksaa.

Valtiolle kylmä sota aiheuttaa suuria ongelmia. Puolustuslaitosta on kehitettävä, ihmisistä tehtävä kuullaisia kansalaisia. Kirottu kylmä sota yhä viilentyyssään antaa sisäministeriölle suhteettoman suuren vallan, jota ne tehokkaasti käyttävät hyväkseen. Onkin ikävää, että valtion mielestä epäsosiaalisia yksilöitä ammutaan niin Keski-Venäjän aroilla kuin Pentagonin hautausmailla.

Vanhat vallankumousliikkeet ovat jähmettyneet ja räjähtäneet. Ne ovat luoneet itselleen dogmeja, joita ne sokeasti noudattavat. Kristinuskosta on tullut laitos, morallisolva kirkko, ja kommunisteista on tullut imperialistisen itäblokin kuulliaisia jäseniä.

Taiteet ovat kehittyneet yhä abstraktisempiin suuntiin. Tällöin suuri yleisö, jolle valtiolta pyrkii luomaan mahdollisimman helpot henkiset olosuhteet, vie-

raantuu taiteesta. Näin syntyneitä ristiriitaa voi valtio yrittää sovittaa synnyttämällä yhden virallisen taidesuunnan, josta ei suvaita minkäänlaisia poikkeamia, tai julistamalla kaiken taiteen sairaiden aivojen epätoivotuksi tuotteeksi.

Tällaista massakulttuuria ei ole kaikkialla, sanotaan. Asia on niin, että hyvin harva maa saa enää ylpeillä omalla ei-massakulttuurillaan. (Tiibet, Kuningatar Maudin maa) Farmarihousuja, amerikkalaisia savukkeita, kevyttä musiikkia ja saksalaisia nautasällykkeitä salakuljetetaan jatkuvasti Neuvostoliittoon. Siitäkin tulee tarpeeksi kehityttyään veltostuva hyvinvointivaltio. Kehitysmaiden vahvojen miesten harrastuksena valtion hoidon ohella on dollareiden ja ruplien sijoittaminen Sveitsin numerotileille. Kansa ostaa samaan aikaan pöhöttyneiltä turisteilta saamallaan rahoilla savukkeita tai Coca-colaa.

Millä rapeutumassa olevaa kulttuuriamme voitaisiin tervehdyttää? Rousseulaiset anarkistiliikkeet kirkkojen-polttamisinaan eivät enää löytäisi jalansijaa eikä uususkonnollisuuskään saisi tarpeeksi kannattajia pakanuuden valtaamassa maailmassa. Onko nyt Aasian tai Afrikan kansojen vuoro uudistaa kansainvälistä kulttuuria? Kiinalaiset liikehtivät jo uhkaavasti, mutta heilläkin on havaittavissa selviä länsimailta lainattuja imperialistisia paheita. Jäljellä on vielä ainakin neekerien paksukalloinen heimo. Amerikan hallituksen pitäisi elvyttää orjakauppa ja siirtää kaikki neekerit takaisin Afriikkaan; vasta silloin saisi valkoinen mies jatkaa häiriintyneitä hidasta itsemurhaansa Amerikassa. Neekerit lienevät kuitenkin pohjimmiltaan niin herttaisen luonnonläheistä rotua, ettei heidän maailmankulttuuristaan tule mitään.

Ihmiskunta pesee parhaillaan kasvojaan. On mahdollista vielä sanoa minkäväriset ne ovat pesun jälkeen, mutta varmaa on, että ne eivät ole ainakaan täysin valkoiset.

Jolkkonen

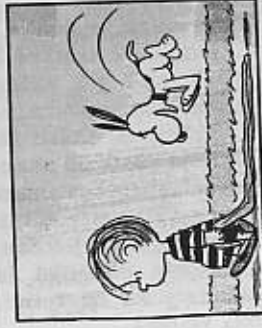

DOG

Kuva I

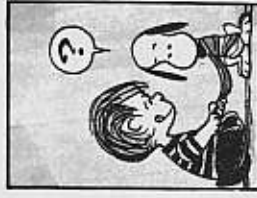
Sataa lunta, kovan ja katkeran talven ensimmäisiä hiutaleita. Koira seisoo lumessa ja kalselee, kuinka raskaat hiutaleet peittävät hiljalleen sen koppiä. Se menee isäntänsä ovelle, kolkuttaa, ovi avataan, ja isäntä antaa lapion. Koira palaa kopilleen, kiipeää sen katon ja pudistaa lumet alas. Alas hypähtyy se menee isännän ovelle, kolkuttaa ja oven avautuessa palauttaa lapion. Koira kääntyy ja alkaa katsella, kuinka lumi peittää uudelleen sen koppiä.

Kuva II

Maisemassa havaittavissa puolet mustaa, kohta aamuksi vaihtuvaa hämärää, puolet valkeaa kinosta, jossa vähäinen kohoutuma, koirankoppi. Koira herää parhaallaan ja alkaa nälkäisenä odottaa aamiaistaan. Vihdoin saanut tulla joku tuo sille vadissa ruokaa. Koira kurkistaa vatiin. "Aah, eletään sydäntalvea, jäätävä viima puhalttaa, ja mitä minulle tuodaan --- kylmää puuroa."

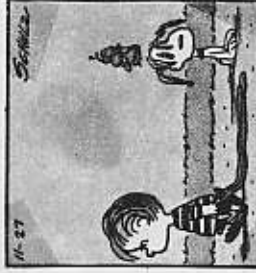
Tenavat-sarjakuvan piirtäjä Schulz on älykäs piirtäjä, lisäksi hän vaikuttaa suurelta humanistilta. Hän on yksinkertaisilla keinoilla luonnehtinut koirailion, johon hän on siirtänyt omat ajatuksensa. Ulkonaisesti koira ei poikkea muista koirista. Sillä on suuret lerpattavat korvat, pieni viuhkova häntä, ja kokonaisuutena se vaikuttaa harmittomalta koiranpennulta. Mutta sen luonne on ajattelevan ihmisen luonne. Se kaippaa yhteyttä ihmisiin, mutta ihmiset eivät voi tajuta, että koiramaisen ulkomuodon alle voi kätkeytyä inhimillinen mieli. Niinpä se pyyy usein tarkastelemaan ihmisten maailmaa koiran perspektiivistä. Täältä nähtynä vaikuttavat ihmiset ja heidän välisensä suhteet hyvin kummallisilta. Koira ei pysty ymmärtämään, miten he voivat olla kylmiä ja välipitämättömiä toisilleen, miten he voivat tarjota lähimmaisilleen vain -- kylmää puuroa.

Kuin ka tällainen melodramaattinen koira voi olla yleisön suosiossa, kysytään ehkä. Koiran olemuksessa on jotain siitä kulkurivyydestä, jolla Chaplin valloitti yleisönsä. Sen surumielisyyteen liittyy vielä annos tsehovilaisuutta, joka tekee sen salaperäiseksi. Tämä koira ei ole suinkaan mikään kohtaloonsa tyytyvä tulitikkutyttöyppi, vaan se yrittää monien epäonnistumisienkin jälkeen löytää yhdyssidettä ihmisiin.

Suuri yleisö, joka tasaiseen pop-kulttuuriin kyllystyneenä välistä kiinnittää huomionsa toisaalle, löytää tästä koirasta arvokkaan ystävän. Koiran tapa hauskuttaa ei ole ehkä sitä, mitä yleensä hauskuttamisella tarkoitetaan. Mutta sen anti on pysyvämpää, se pakottaa ihmisen hieman ajattelemaan.

Olisi toivottavaa, että hetket, jolloin yleisö havaitsee tällaiset humoristit, tulisivat pitemmiksi ja pysyvämmiksi. Näin opittaisiin suhtautumaan oikein humoririin ja kehittyttäisiin siinä sivussa, mikä auttaisi meitä ymmärtämään ja tukemaan toisiamme entisen yrmeytemme sijasta.

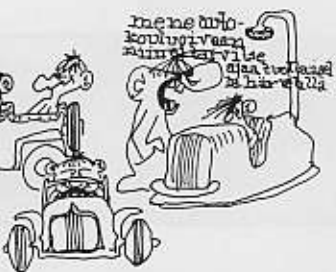
Jolkkonen

opintolainoja
YHDYSPANKKI

autokoulu
Oiva

HELSENGIN SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKI

HSS HSS HSS HSS

TEKOHÄÄNÄ
TÄÄ LÄHESKÄÄ
HSS

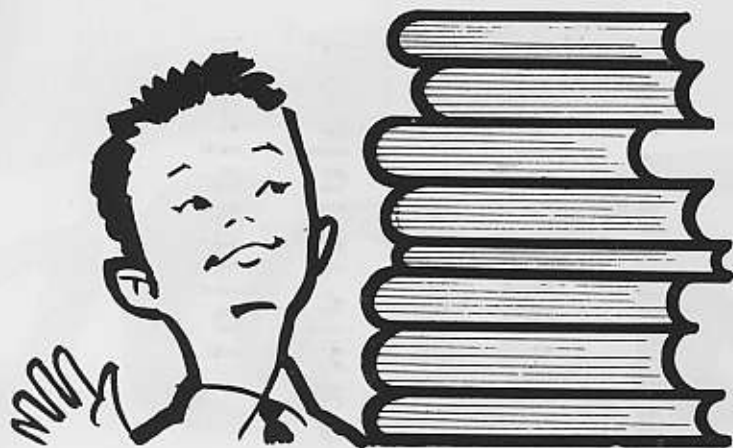
PIITÄISI TODELLAKIN
TIEÄÄ, KUULUHAN SE
JO YLEISVÄESTÖÖN
HELSINGISSÄ.

NOH, NOH, PÄKÄS
YRÄÄ, ET KAI AIO
SIUNN SÄESÄÄN MÄI-
NÄTTÄ?

HSS

ARVASTUHAN NÄIN, ETÄ
SUURT' TIEGIT, SEN.
SÄÄN SELVÄ, ETÄ HSS ON
HELSINGIN SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKI

PUUNNEN
MÄÄN JA MIN-
MISTÄ MISTÄ
SÄÄLLÄÄÄÄ
SÄÄN TIEGIT
LYHENNÖS HSS MÄI
NÄÄ, OLET SEN ENÄ
PIT VÄÄN TILANISSA
TUUNNANNUUT.

KAIKKIA KOULUKIRJOJA

Nopea ja joustava palvelu

Suuret varastot

Suomalainen Kirjakauppa

Vanha-Ylioppilastalo-Kaivotalo

koulukirjat

koulutarvikkeet

kaikki samasta paikasta

koulun portilta

kusikymmentäkkuusi metriä

"ressulaisten"

kantakirjakauppa

KESKUSKIRJAKAUPPA OY

Kalevankatu 6, puh. 30425